

สารบัญ

ประวัติ วนิดา ตันติวิทยาพิทักษ์

หน้า
๑๐

๑ ชีวิตของมด

อัตชีวประวัติของข้าพเจ้า

๒๕

แม่จำ

๖๓

๒ เขียนถึงมด

คำไว้อาลัยการจากไปของบุตรสาวคนโต ตั้งหลัง

พ่อ ตั้งบึงเฮียง แม่ อังฉอเฮียง

น้องผมชื่อ วนิดา ตันติวิทยาพิทักษ์

สุรชัย ตันติวิทยาพิทักษ์

๙๐

มด พี่สาวที่รักยิ่ง

ลัดดาอสุย ตันติวิทยาพิทักษ์

๙๖

ถึงตัวแฉ่ที่รักยิ่ง

มณี ตันติวิทยาพิทักษ์

๑๙๙๘

ตัวแฉ่ พี่ที่รัก

สมชาย ตันติวิทยาพิทักษ์

๑๐๔

เก็บจากความทรงจำ

วันชัย ตัน

๑๐๖

พี่สาวของผม

พรชัย ตันติวิทยาพิทักษ์

๑๐๘

พี่มดที่เอื้อยรู้จัก

พรรณประภา ตันติวิทยาพิทักษ์

๑๑๘

พี่มดจำ

อ้อย ภาณุจนะวนิชย์

๑๒๔

คิดถึงพี่มด

อัจฉรา ตันติวิทยาพิทักษ์

๑๒๖

จดหมายจากหลวงชาย

ตัน

๑๓๒

ตัวโกวของหนู

ตั้ง

๑๓๔

คำสอนของตัวโกว

พู่

๑๓๘

ขอเจอพี่มดทุกชาติ

ป้าดร

๑๓๙

E ๕๓

กลุ่มเพื่อนมด

๑๔๐

จากหัวใจของเพื่อนมด

ตุ้ พี่พร แผนและแพร

๑๔๔

แต่ วนิดา ตันติวิทยาพิทักษ์

อังคาร กัลยาณพงศ์

๑๕๑

มงกุฎเกียรติยศ แต่ มด วนิดา	เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์	๑๕๓
ธรรมชาติของคนร่วมสมัย	พระไพศาล วิสาโล	๑๕๔
มด ลูกรักของพ่อ	เสม พริ้งพวงแก้ว	๑๕๙
คำไว้อาลัย	อานันท์ ปันยารชุน	๑๖๐
วนิดา ต้นตอวิทยาทักษะ	ส.ศ.ษ.	๑๖๑
มด	นิธิ เอียวศรีวงศ์	๑๖๓
นักרבสันตวิธีชื่อ วนิดา ต้นตอวิทยาทักษะ	ชัยวัฒน์ สถาอานันท์	๑๖๖
ปรากฏการณ์วนิดา	ธงชัย วินิจจะกูล	๑๗๐
กลั่นจากใจของไทม์	เกษียร เตชะพีระ	๑๗๑
รำลึกถึงมด : “สหายจัน” แห่งเขต ๒ สงขลา	ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ	๑๗๕
มดคือนักปฏิวัติเพื่อมวลชนตลอดกาล	สุนี ไชยรส	๑๘๖
แต่ มด วนิดา นักต่อสู้ของประชาชน	สุธาสัย ยัมประเสริฐ	๑๙๑
แต่...มด (วนิดา)	ยุค ศรีอาริยะ	๑๙๕
แต่สหาย	นิต กรรมมาชน	๑๙๘
อาลัยรัก มด	นิยม ชันโท และเพื่อนๆ กรรมกรฮารา	๒๐๐
พื้มด...พื้มแต่ให้	สหายเขต ๒ สงขลา	๒๐๑
ระลึกถึงมด	อภิญา เวชชัย	๒๐๒
คิดทางขวาง สดุดีนักสู้ของคนจน	กมล กมลตระกูล	๒๐๓
มดสู้เพื่อชีวิต ความเป็นมา ความเป็นจริง	พิภพ ธงไชย	๒๐๕
บทเรียนจากการทำงานกับมด-วนิดา	บันทร อ่อนดำ	๒๐๖
แต่ มด วนิดา ต้นตอวิทยาทักษะ	สุธี ประศาสน์เศรษฐ์	๒๐๘
“พื้มด”	ประภาส ปิ่นตบแต่ง	๒๑๐
ความคิดในบางเรื่องในงานของวนิดาฯ	วัชร เผ่าเหลืองทอง	๒๑๔
พื้มด แบบอย่างของนักพัฒนา	หาญณรงค์ เยาวเลิศ	๒๑๗
วนิดาฯ ไม่ได้สู้เพื่อคนจน แต่พาคนจนลุกขึ้นสู้	นันทโชติ ชัยรัตน์	๒๑๙

พื้มดไม่ได้จากเราไปไหนฯ	สมภาร คีนดี	๒๒๒
ด้วยจิตคารวะ...แด่หญิงผู้ยิ่งใหญ่	ชัยพันธุ์ ประภาสวัต	๒๒๕
คิดถึงพื้มด	อวยพร-สุรวิรัตน์ แต่ชูตระกูล	๒๒๘
คิดถึงมด	ผาสุก พงษ์ไพจิตร	๒๓๑
วนิดา	วัฒน์ วรรณยางกูร	๒๓๒
คารวาลัยนักรบประชาชน	วสันต์ สิทธิเขตต์	๒๓๓
อาลัยรักมดเพื่อนรัก	รสนา ไตสตระกูล	๒๓๔
เขียนถึงมดเพื่อนรัก	ลัดดา วิวัฒน์สุระเวช	๒๓๕
พื้มดเป็นยายขมสำหรับผม	พิภพ อุดมอิทธิพงศ์	๒๓๘
A woman who helped the poor	Sanitsuda Ekachai	๒๔๐
เพื่อนแท้ของคนจน	ศุภรา จันทวิจิตรคำ, วาสนา ชินวรการ	๒๔๒
“สตรีเหล็ก”? เราไม่เคยเห็นเลย	ยุกะ และเพื่อนๆ จากญี่ปุ่น	๒๔๗
จากใจของนักข่าวคนหนึ่ง	พิชญภา หงษ์ทอง	๒๔๘
แต่ วนิดา	สุรชัย จันทิมาธร	๒๕๓
มดคือผู้เสียสละ	พ่อทองเจริญ สิทาธรรม	๒๕๔
“มด” เป็นคนดีของคนจน	แม่ทองคำ ผ่องศรี	๒๕๖
มดเป็นแสงสว่างส่องนำทางคนจน	พ่อสมเกียรติ พันภัย	๒๕๗
สานต่ออุดมการณ์ของมด	แม่สมปอง เวียงจันทร์	๒๕๙
มดไม่เคยกลัว ไม่เคยหนีความลำบากฯ	พ่อสุวรรณ ขลุ่ยแก้ว	๒๖๔
แม่มดจากไป แต่มดยังอยู่กับเราทุกเวลา	ลำดวน เสระทอง	๒๖๗
ความทรงจำถึงพื้มด	ทรรศมัย หวังผล	๒๗๐
พื้มด พื้ให้แสงสว่างนำทาง	ป๋าย วาชีไศล	๒๗๒
“พื้มด” แม้ทุกซอกไม่เคยทอดทิ้งคนจน	ราชันย์ ชินวิถึ	๒๗๔
ถึงแม่มด สุดอาลัย	จารุวรรณ จันทร์หอม	๒๗๘
มดทำให้แม่วิถีชีวิตกลับคืนมา	แม่ไฮ ชันจันทา	๒๗๙

		หน้า
แม่มด เห็นೆಯนักฟักเกิด	เพชร ชนจันทา	๒๘๐
อาจารย์วนิดา พี่มดของผม	ดี ห้วยละห้า	๒๘๑
สืบทอดปณิธาน สานต่ออุดมการณ์ฯ	โกเมศ มาสขาว	๒๘๔
สืบทอดใจวนิดา	สนั่น ชูสกุล	๒๘๕

๓ งานเขียนของมด

ทำไมต้องช่วยคนจน	๒๘๘
รำลึก ๖ ตุลา ๒๐ ปี	๓๐๒
เชือน สัญลักษณ์แห่งชัยชนะของมนุษย์เหนือธรรมชาติฯ	๓๐๔
สัมภาษณ์คนจน อุปสรรคและการพัฒนา	๓๐๘
“แม่มนั่นเย็น” การต่อสู้เพื่ออิสรภาพของสวมน้ำ	๓๑๖
“ผู้เฒ่า” พลังแห่งการเปลี่ยนแปลงที่ซ่อนเร้น	๓๒๒
เดินทางไกล เพื่อแม่น้ำมน	๓๒๖
ศอกนาฏกรรมชาวปากมูน บทเรียนเรื่องเชือนของสังคมไทย	๓๓๐
หนึ่งประเทศ สองวิถี	๓๔๒
เรื่องเล่าริมมูน	๓๔๘
รถไฟสายอีสานใต้	๓๕๒
จากปากมูนถึงจะนะ ศอกนาฏกรรมที่กำลังซ้ำรอย	๓๕๖
รัฐธรรมนูญไทยในหลุมโคลน	๓๖๐
แรงงานพม่า : ผืนไร่หลังคลื่นยักษ์	๓๗๐
หากไม่มีเสรีภาพ คือปราศจากสันติภาพ	๓๗๓
“จะให้เด็กอนุบาลพูดเรื่องของปรมจารย์หรือ”	๓๗๕

บทส่งท้าย

กองทุนตามเจตนารมณ์ วนิดา ตันติวิทยาทิพัทธ์	๓๙๔
--	-----